

YORUM

Mümin Ceyhan
Elektrik Mühendisi
mumin.ceyhan@demo.org.tr

NEREDEN NEREYE!..

24 Şubat 2007

Yıllardır sürdürüle gelen mücadele sürecinde sürekli ertelenip duran, Türkiye'de nükleer santraller yapılmasıyla ilgili yasa tasarısı TBMM gündemine getirilecek. Olay nükleer lobilerce kotarılmış olmalı ki, meclis gündemine taşınmış.

Bursa demokratik kuruluşlar platformu -ki 56 sivil toplum kuruluşundan oluşuyor- bu soğuk ve kasvetli şubat gününde EMO Bursa Subesi'nde toplanarak durum değerlendirmesi yapacak ve karşı eylem planı oluşturacak.

Toplantı saati 12.00. Tüm mühendis ve mimar örgütleri yanında Baro, Akademik Odalar Birliği ve diğer sivil toplum örgütleri toplantıya çağrılı.

Saat 11.45'te EMO Bursa Subesi'ndeyim. Profesyonel çalışanlar işlerinin basında. Biraz sonra genç dinamik başkanımız, geç kalmışlık telâsi içinde geliyor; toplantı salonuna bakıyor. Kimse yok.

İkimiz, oturup Oda ve ülke sorunlarını konuşuyoruz bostlukta. Nükleer santrallerin ülkenin enerji sorununa çözüm getirebilir mi, onu tartışıyoruz. Toplantı 12.00'da başlayacak. Biz sohbetimize 12.30'a kadar devam ediyor ve sonra düş kırıklığı içinde ara veriyoruz. Tek bir örgüt ve tek bir kişi yok. Başkanımız üzüptülü; bütün örgütlere çağrıyı bizzat yaptığını söylüyor.

Biz yine de güncel sorunları tartışarak 12.45'e kadar bekliyoruz. Gelen yok. Ağzımın içinde kekremesi bir tat, Odadan ayrılıyorum.

İŞTE TÜRKİYE!

12 Eylül'ün yaratmak istediği, özenti yaratmaya çalıştığı olgu depolizasyon idi, bencillik ve kendini kurtarma anlayışı idi.

Anlaşıyor ki istenen olmuş.

Subeden çıktığımda iki grup meslektaşım karşılaştım. Güle oynaya geliyordular. Heyecanlandım doğrusu, ilk gelen grubun, acaba aynı maksatla mı geldiklerini öğrenmek için sordum.

Maksat aynı değildi ama olsundu: MİSEM adı altında meslek içi üç günlük seminer için gelmekteydiler. Konu: Yangın uyarı ve atılama sistemleri sınavı.

İkinci grup arkadaşlarlaysa kısa ve ironik bir diyalog geçti aramızda. Benim nükleer santrallerle ilgili olarak geldiğimi öğrenince, aralarından en espirüel, en sanayici, en cin gibi olanı güya espriyi patlattı:

"Eh yani; nükleer santrallere karşısın ama, yasa çıkarsa, yapımını sen üstlenirsin."

Tut kelin perçeminden!

Bu çok ironik bu espriye gülünmez de ne yapılır?

Güleriz ağlanacak hâlimize.

Ülkenin bütün tersaneleri zapt edilmiş diye özetlenebilecek hâl-i pür-melâlimiz ortadayken, aydın sorumluluğuyla olmamız gereken yerlerde bulunamazken, incecikten yapılan bir espri bu. Yerli sanayicinin

is yerleri yabancılara yok pahasına alınıp bitirilirken. Elektro-mekanik sanayide yerli kuruluşların neredeyse tümü yok edilmişken, sevgili meslektaşımın yaptığı tüm işlerde kullandığı malzeme, ekipman, sistem ve işe yarar projeler yabancıların elinde iken yapılan espri gerçekten düşündürücü.

Sözüm ona, Elektrikğin özelleştirilmesine karşı oluşum, ama yenilenebilir enerji kaynağından, yüzyıllardır Uludağ'da yağan karın potansiyel enerjisi kullanılmadan eriyip giderken bakan insanımıza örnek olarak yaptığım, küçük su santraline gönderme yaparak sözüm ona ironi yapan arkadaşım, yaptığı espriye gülüp geçtim.

Türkiye'de gelinen nokta düşündürücüdür. En iyi eğitilmiş insanlar bile geçim telâsına düşürülmüşlerdir. 12 Eylül, amaçladığı tepkisiz toplumu yaratmıştır.

Küçük bir üretim çabası, insanlara eğilence konusu olabilmektedir.

Ulusal değerlerimizin kaybı, üretimsizlik, edilgenlik ve gününü kurtarma çabaları hepimize yansımaktadır sanki.

Demokrasîcilik oyunu altında ülke ekonomik, sosyal ve kültürel değer kaybına uğramaktadır.

Çıkış yolu elbette vardır ve tektir:

Üretimi kiskanın ve ondan daha çok ÜRETİN